

Ma nem látni

át
a túlsó partra
Esik az eső
Ködbe öltözött
és száraz széna színt
öltött
a víz

Ég és föld
között
csak a nád büszke
az ősz hívó
érdes
sápadt susogásra

Egyedül vagyok

Nézem
a sirályok suhanó röptét
És lábamon
meleg bársonyosan
halszemű hullámok
sóhaját érzem

Csónakok várnak
orrolva a vízzel
s a vitorlaárbc
dermedten feszít
két szál drótot

Sirálysikoly
És
egy ázott nő a parton
Fának dölve

Ma mindez csupán
egy készülő emlék

Este

a fák
különös
alakzatba bújnak
S a házak
szőke boglyái közt
kócos szerelmet
fészül
a szél

És elindul
a fiú után a lány
meghódítani
a fényes csókok
csillagrendszerét

Krampácsolók

hajlott háttal
tartják a Napot
a töltés mentén
Kövesztett meleg
nyalja őket
körül
Nadrágjukra
foltot marnak
a csákányélű
kövek
Hátukon és
karjukban a szövet
acélszárú izommá feszül
És síneken futnak
gondolataik

míg korsó sör
és deci törköly
a nyár

Almukban is
gyors kerekek
kattogása
simul
a nyolc óra
lázás
futamára
hidul

Hogy élénk fusson
a távoli
vidék
Az élet örök
s megújuló hitét
hirdetön

Apám

hat osztályt járt
Apjának földje volt
Később apámnak is
És hét hónapra fia

Nem csüggedt
ha rám
s földjére nézett
Bár nevették

A könyvekért is
S a tanfolyamért főként
Mögötte csak
Szemébe nem merték

Apámnak földje
s felnőtt fia van
Földje egész határ
S hite
Nagy-nagy erős hite